Veimaranerių kailių tipai

Veimaro trumpaplaukiai paukštšuniai – veislė kurią supa daugybė legendų ir mitų, kuri dešimtmečius buvo vertinama dėl savo didingos kilmės istorijos, legendinių darbinių savybių ir išvaizdos. Išskirtinė veimaranerių išvaizda tiesiog traukte traukia žvilgsnius. Trumpaplaukė atmaina yra žinoma ir populiari visame pasaulyje. Ilgaplaukė dažniau sutinkama Europoje, Skandinavijoje bei Australijoje. Be trumpaplaukės ir ilgaplaukės atmainų, pasitaiko ir vidutinio ilgumo, bei tankumo kailis kuris vadinamas „stockhaar“. Vokietijos veimaranerių klubas šunis su „stockhaar“ tipo kailiu priskiria ilgaplaukiams, dėl to FCI juos irgi registruoja kaip ilgaplaukius. Tačiau dažnai pasitaiko, kad veisėjai neatskiria kailio tipo ir užregistruoja kaip trumpaplaukius. Trumpas veimaranerių kailis yra dominantinis ilgo kailio atžvilgiu. Kol kas yra tik teorijos kaip yra paveldimas „stockhaar“ tipo kailis. Manoma kad jie dažniausiai pasitaiko linijose kuriose kažkurioje kartoje buvo sukryžminti trumaplaukiai su ilgaplaukiais veimaraneriais.

Trumpaplaukiai veimaraneriai

Trumpaplaukiai veimaraneriai gali būti sidabrinės, stirnos ar pelės pilkumo spalvos, bei visų šių spalvų atspalvių.

Waldwiese Silver N Jazz, Lietuva, © Rylio weimaraners

Bet koks tektsų ir/ar nuotraukų kopijavimas be leidimo yra DRAUDŽIAMAS!

Rylio A'Haku The River Spirit, Latvia,© Anastasia Pogostina

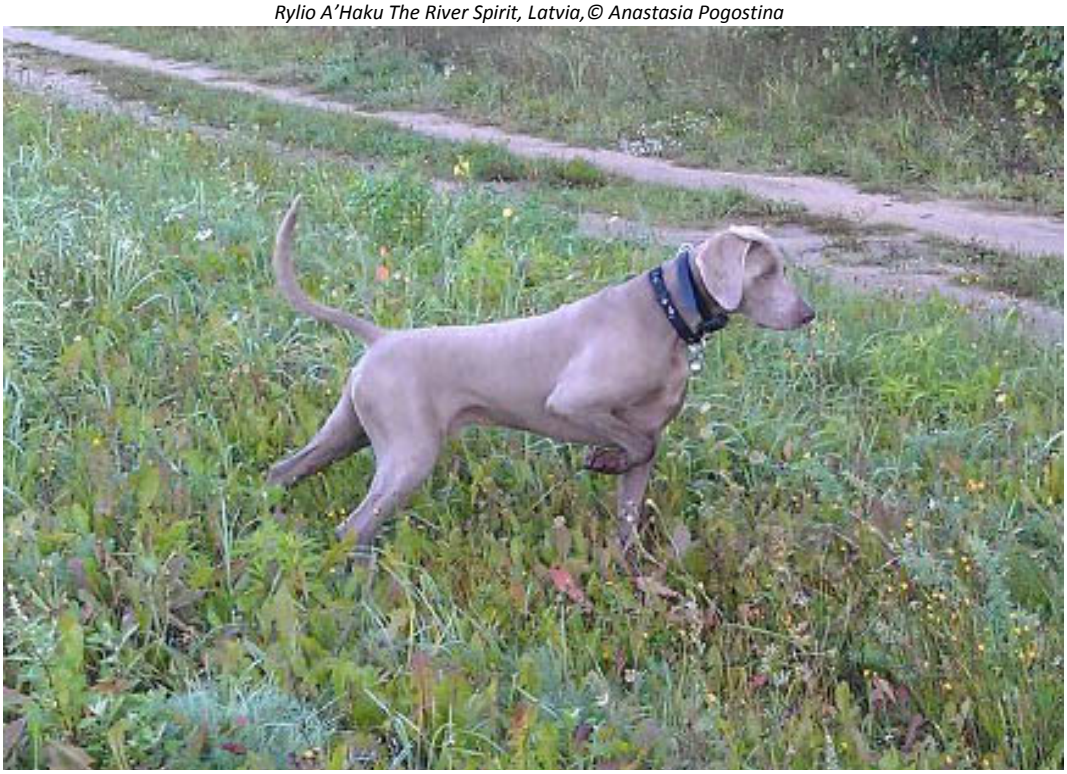

Rylio Bewitched By Delight, Olandija, © Irja Schierbeek

Bet koks tektsų ir/ar nuotraukų kopijavimas be leidimo yra DRAUDŽIAMAS!

Ilgaplaukiai veimaraneriai

Ilgaplaukiai veimaraneriai būna tokių pačių spalvų kaip ir trumpaplaukiai, tik su ilgesniu kailiu. Ilgaplaukiai veimaraneriai yra pripažįstami visame pasaulyje išskyrus JAV, kur AKC (American Kennel Club) jiem nuo 1972 m. standarto pakeitimo, kai ilgas kailis buvo įrašytas, kaip diskvalifikacinis trūkumas, net neišduoda dokumentų.

Panu zum Laubwald, veisėjas Dr. Hans Schmidt, Vokietija

Waldwiese C U IN Nz, Naujoji Zelandija, © Waldwiese kennels

Bet koks tektsų ir/ar nuotraukų kopijavimas be leidimo yra DRAUDŽIAMAS!

Happylea Princess Leya, Australija, © Barbara Killworth

Asko vom Broxtener Hof, Vokietija © Thomas Weiß

Bet koks tektsų ir/ar nuotraukų kopijavimas be leidimo yra DRAUDŽIAMAS!

Veimaraneriai su „Stockhaar“ tipo kailiu

„Stockhaar“ tipo kailis, su ilgesniu dengiamuoju plauku, poplaukiu ir nedideliu plunksningumu ant uodegos.

Tinka von der Wapelburg, Vokietija, © Gerhard Eiben, Steve Graham

Tinka von der Wapelburg, Vokietija, © Gerhard Eiben, Steve Graham

Bet koks tektsų ir/ar nuotraukų kopijavimas be leidimo yra DRAUDŽIAMAS!

Tinka von der Wapelburg, Vokietija, © Gerhard Eiben, Steve Graham

Ilgo ir trumpo kailio paveldėjimo principas:

	SH Trumpaplaukis (ne nešiotojas) (LL)	LHC Trumpaplaukis (nešiotojas) (Ll)	Ilgaplaukis (ll)
SH Trumpaplaukis (ne nešiotojas) (LL)	100% LL	50% LL 50% Ll	100% Ll
LHC Trumpaplaukis (nešiotojas) (Ll)	50% LL 50% Ll	25% LL 50% Ll 25% ll	50% Ll 50% ll
Ilgaplaukis (ll)	100% Ll	50% Ll 50% ll	100% ll

Bet koks tektsų ir/ar nuotraukų kopijavimas be leidimo yra DRAUDŽIAMAS!

Mėlyni veimaraneriai

Standartinę veimaranerių spalvą lemia daugybė genų, bet supaprastinus veimaranerių spalva genetišakai yra išblukęs šokoladas, t.y. vieni genai atsakingi už spalvą, kiti už išblukimo lygį. Dėl to pasitaiko įvairių atspalvių, bei skirtingo šviesumo veimaranerių. Be standartinės kailio spalvos yra ir taip vadinama *mėlyna* spalva. *Mėlyni* veimaraneriai genetiškai yra išblukusi juoda slapva (vėlgi kalbant labai supaprastintai). Europoje, Australijoje, Kanadoje ir kitur kur yra rememasi Vokietijoje pripažintu veislės standartu mėlyni veimaraneriai yra diskvalifikacinis trūkumas. Tokie šunys negali būti vedami į parodas ir veisiami su dokumentais. JAV bei Didžiojoje Britanijoje, nors mėlyni veimaraneriai ir negali būti vedami į parodas, jie gauna dokumentus ir gali būti veisiami. *Mėlyni* veimaraneriai kelia susikaldymą veislės mylėtojų gretose dėl pirmojo žinomo *mėlyno* veimaranerio grynaveisliškumo. Pirmuoju mėlynu veimaraneriu, kuris buvo importuotas į Ameriką iš Vokietijos 1949 m. yra laikomas Cäsar von Gaiberg ("*Tell*"). Nuo jo atvykimo į JAV vyko daugybė diskusijų dėl netipinės jo kailio spalvos. 1972m AKC (America Kennel Club), WCA (Weimaraner Club of America) prašymu mėlyną spalvą įtraukė į standartą kaip diskvalifikuojantį trūkumą. Buvo remtasi tuo, kad Vokietija nepripažino mėlynos spalvos, taip pat tuo, kad Vokietijos veimaranerių klubas nustatė kad *Tell* buvo maišytas su dobermanu, ir nebuvo nuo dviejų pilkų tėvų. Tačiau iki to laiko *Tell* susilaukė nemažai pailkuonių, kurių dalis buvo vedami į parodas, buvo žinomi ir pripažinti čempionai bei reproduktoriai. Šie šunys yra pagrindas šių dienų *mėlynų* veimaranerių linijoms. *Tell* galima rasti ir daugumoje standartinės spalvos veimaranerių iš JAV kilmėje.

Genetiškai *mėlyna* spalva yra dominantinė standartinės spalvos atžvigliu. Norint gauti *mėlyną* šuniuką, bent vienas iš tėvų turi būti *mėlynos* spalvos.

Mėlynos ir pilkos kailio spalvos paveldėjimo principas:

	Mėlynas (ne nešiotojas) (BB)	Mėlynas (nešiotojas) (Bb)	Pilkas (nešiotojas) (bb)
Mėlynas (ne nešiotojas) (BB)	100% BB	50% BB 50% Bb	100% Bb
Mėlynas (nešiotojas) (Bb)	50% BB 50% Bb	25% BB 50% Bb 25% bb	50% Bb 50% bb
Pilkas (nešiotojas) (bb)	100% Bb	50% Bb 50% bb	100% bb

Bet koks tektsų ir/ar nuotraukų kopijavimas be leidimo yra DRAUDŽIAMAS!

Kadangi genetiškai *mėlynų*, kaip ir pilkų veimaranerių spalvos intensyvumą lemia tie patys genai atsakingi už spalvos išblukimą, pasitaiko įvairių *mėlynų* atspalvių bei skirtingo šviesumo šunų. *Mėlynus* veimaranerius lengva atskirti nuo standartinių pilkų, nes jų nosis, akių apvadai bei lūpos būna juodos ar tamsiai pilkos spalvos. Pastaruoju metu vis dažniau pasitaiko ne tik trumapalukė, bet ir ilgaplaukė *mėlynų* veimaranerių atmaina.

Cäsar von Gaiberg

Spectrum Once In A Bblue Moon, Amerika, © Anne Taguchi

Standartinis ir mėlynas veimaraneriai, © L. Nicole

Bet koks tektsų ir/ar nuotraukų kopijavimas be leidimo yra DRAUDŽIAMAS!